

References

1. Brazhnik, L. (2016). Anghemitonics: theory and practice / *Vestnik Kazanskogo gosudarstvennogo universiteta kul'tury i iskusstv* [Bulletin of Kazan State University of Culture and Arts], no.4, pp. 130–136.
2. Kollier, D.L. (1984). *The formation of jazz*. Moscow: Rainbow.
3. *Musical Encyclopedia*. (1973). Moscow: Soviet composer.
4. Mjasoedov, A. (1986). *Elementary theory of music*. Moscow: Music.
5. Pisigin, V. (2009). *The Advent of Blues. Vol. 1*. Moscow: Imperium Press.
6. Kholopov, Yu. (2005). *Harmony: Practical course, part 2*. Moscow: Composer.
7. Kholopov, Yu. (2003). *Harmony: Theoretical Course*. St. Petersburg: Lan.
8. *Encyclopedia of the Blues*. (2006). New York: Routledge.
9. Harrison, M. (2003). *Blues Piano*.
10. *The Cambridge Companion to Blues and Gospel Music*. (2003). Cambridge: Cambridge University Press.

© Журба Я. О.

УДК 792.54:792.077

*Коваленко Євген Володимирович,
народний артист України,
викладач,
Київський національний університет
культури і мистецтва,
м. Київ, Україна,
via_kobza@ukr.net*

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЖАЗОВОГО ВОКАЛЬНО- ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО ВИКОНАВСТВА В УКРАЇНІ

Мета дослідження полягає у визначенні та характеристиці тенденцій розвитку джазового вокально-інструментального виконавства в Україні; дослідженні стану музичної джазової вищої професійної освіти, діяльності сучасних провідних українських джазових вокально-інструментальних груп та виявленні репертуарних особливостей і перспектив розвитку джазового виконавства в контексті сучасного українського музичного мистецтва. **Методологію дослідження** становить органічна сукупність базових принципів дослідження: об'єктивності, історизму, багатофакторності, системності, комплексності, розвитку та плюралізму, а для досягнення мети дослідження використані наступні методи наукового пізнання: проблемно-хронологічний, конкретно-історичний, статистичний, описовий, логіко-аналітичний. **Наукова новизна** полягає в здійсненому вперше комплексному аналізі творчої діяльності українських джазових вокально-інструментальних груп, джазового

фестивального руху в Україні та виявленні пріоритетних напрямків розвитку джазового виконавства в контексті тенденцій розвитку сучасного українського музичного мистецтва. **Висновки.** Дослідивши стан сучасного українського джазового вокально-інструментального виконавства не лише з позиції формування нового джазового стилю, сповненого імпровізації, можливості вільного вираження власного бачення музикантів, синтезу фольклорних, джазових мотивів та яскравих виражальних засобів, а й з позиції поширення української джазової музичної культури в світі, можемо констатувати, що на сучасному етапі джазове мистецтво в Україні загалом і джазове вокально-інструментальне виконавство зокрема, не дивлячись на певні труднощі в системі вищої освіти і відсутність повноцінної підтримки з боку держави представлено на професійному рівні, перебуває в постійному розвитку та оновленні, набуваючи нових особливостей в процесі поєднання з фольклорними мотивами, синтезуючи традиції та новаторство, формуючи новий, особливий та неповторний мелос.

Ключові слова: джазове вокально-інструментальне виконавство, групи, фестивалі, майстер-класи, джазова освіта.

Коваленко Евгений Владимирович, народный артист Украины, преподаватель, Киевский национальный университет культуры и искусств, г. Киев, Украина.

Тенденции развития джазового вокально-инструментального исполнения в Украине

Цель исследования состоит в определении и характеристике тенденций развития джазового вокально-инструментального исполнения в Украине; исследовании состояния музыкального джазового высшего профессионального образования, деятельности современных ведущих украинских джазовых вокально-инструментальных групп и выявлении репертуарных особенностей и перспектив развития джазового исполнения в контексте современного украинского музыкального искусства. **Методологию исследования** составляет органическая совокупность базовых принципов исследования: объективности, историзма, многофакторности, системности, комплексности, развития и плюрализма, а для достижения цели исследования использованы следующие методы научного познания: проблемно-хронологический, конкретно-исторический, статистический, описательный, логико-аналитический. **Научная новизна** заключается в проведенном впервые комплексном анализе творческой деятельности украинских джазовых вокально-инструментальных групп, джазового фестивального движения в Украине и выявлении пріоритетных направлений развития джазового исполнения в контексте тенденций развития современного украинского музыкального искусства. **Выводы.** Исследовав состояние современного украинского джазового вокально-инструментального исполнения не только с позиции формирования нового джазового стиля, полного импровизации, возможности свободного выражения собственного видения музыкантов, синтеза фольклорных, джазовых мотивов и ярких

выразительных средств, но и с позиции распространения украинской джазовой музыкальной культуры в мире можем констатировать, что на современном этапе джазовое искусство в Украине в целом и джазового вокально-инструментальное исполнение в частности, не смотря на определенные трудности в системе высшего образования и отсутствие полноценной поддержки со стороны государства представлено на профессиональном уровне, находится в постоянном развитии и обновлении, приобретая новых особенностей в процессе сочетания с фольклорными мотивами, синтезируя традиции и новаторство, формируя новый, особый и неповторимый мелос.

Ключевые слова: джазовое вокально-инструментальное исполнительство, группы, фестивали, мастер-классы, джазовое образование.

Yevhen Kovalenko, People's Artist of Ukraine, lecturer, Kyiv National University of Culture and Arts, Kyiv, Ukraine

Trends in the development of jazz vocal and instrumental performance in Ukraine

The purpose of the article is to identify and characterize the trends in the development of jazz vocal and instrumental performance in Ukraine; study the state of higher jazz education and the activity of the leading Ukrainian contemporary jazz vocal-instrumental bands; identify the repertoire features and prospects for development of jazz performance in the context of contemporary Ukrainian music.

The research methodology consisted in the organic set of basic principles of research: objectivity, historicism, multifactoriness, systematicity, integrated approach, development and pluralism; to fulfill the research purpose, the following methods of scientific knowledge were used: problem-chronological, specific-historical, statistical, descriptive, and logical-analytical. **The scientific novelty of the work** lies in the first comprehensive analysis of the creative activity of Ukrainian jazz vocal-instrumental bands and the jazz festival movement in Ukraine, as well as the identification of mainstream directions of development of jazz music in the context of the development of contemporary Ukrainian music. **Conclusions.** Examining the state of contemporary Ukrainian jazz vocal-instrumental performance not only from the perspective of forming a new jazz style, full of improvisation, free expression of the musicians' vision, synthesis of folk, jazz motifs and vivid means of expression, but the spread of Ukrainian jazz music culture in the world, it can be concluded that, at the present stage, the art of jazz in Ukraine in general and jazz vocal and instrumental performance in particular, despite some difficulties in the higher education system and the lack of comprehensive support from the state, is represented at a professional level, is constantly developing and upgrading, acquiring new features in the process of combining itself with folk motifs, synthesizing traditions and innovations, forming the new, special and unique melos.

Key words: jazz vocal and instrumental performance, bands, festivals, workshops, jazz education.

Вступ. Джазове вокально-інструментальне виконавство в Україні було й лишається однією з цікавих для дослідження тем, адже сублімуючи характерні особливості світового джазового мистецтва з національною українською музичною культурою та автентичною манерою виконавства сучасних музикантів, є новим, недостатньо вивченим з мистецтвознавчих та культурологічних позицій напрямом, що й зумовлює актуальність дослідження.

Проблемам джазового мистецтва в Україні присвячені дослідження багатьох науковців. Так, наприклад, у працях О. Воропаєвої («Межпластовые взаимодействия в джазе: jazzing the classics в контексте проблем переинтонирования», 2008), М. Матюхіної («Влияние джаза на профессиональное композиторское творчество Западной Европы первых десятилетий XX века», 2003), В. Романко («Джаз у музичній культурі України: соціокультурна та музикознавча інтерпретація», 2001), О. Супрун («Культурологічні параметри джазового мистецтва», 2013) розглядаються питання взаємозв'язків та впливів академічної музики і джазу; Д. Теробун у праці «Джаз та суміжні види мистецтва: на перехрестях шляхів» (2014) досліджує синтез джазової музики з різноманітними видами мистецтва; Л. Романюк – синкретизм фольклору і джазу в музичному мистецтві України на сучасному етапі («Синкретизм фольклору і джазу в музичному мистецтві України кінця XX – початку XXI ст.», 2015); Т. Панько аналізує витоки українського джазу («Біля витоків українського джазу», 2006); тема фестивального джазового руху в Україні частково висвітлена в публікаціях М. Швед («Процеси акультурації та інкультурації у міжнародних фестивалях сучасної музики в Україні (спроба соціокультурного аналізу)», 2004) та А. Чібалашвілі («Фестивалі сучасної музичної України та їх вплив на явище художнього синтезу в творчості сучасних українських композиторів», 2011), проте їхні дослідження, на нашу думку, не характеризують повною мірою тенденцій розвитку джазового вокально-інструментального ансамблевого виконавства в Україні на сучасному етапі, оскільки предметом дослідження в них є мистецтвознавчі, педагогічні, історичні та соціологічні контексти джазового виконавства загалом або окремі аспекти джазової музики. Натомість тема діяльності джазових вокально-інструментальних груп в Україні, специфіка творчості та тенденції розвитку виконавства і досі лишається недостатньо висвітленою, а відтак актуальною для наукового дослідження.

Мета статті полягає у визначенні та характеристиці тенденцій розвитку джазового вокально-інструментального виконавства в Україні; дослідженні стану музичної джазової вищої професійної освіти, діяльності сучасних провідних українських джазових вокально-інструментальних груп та виявленні репертуарних особливостей і перспектив розвитку джазового виконавства в контексті сучасного українського музичного мистецтва.

Виклад основного матеріалу. Джазове виконавство в Україні, яке виникло ще за радянських часів, наприкінці 1960-х рр., не стільки завдяки, скільки всупереч пануючій тодішній ідеології, на сучасному етапі знаходиться в непростих умовах розвитку. У порівнянні з іншими видами виконавства,

такими як народно-інструментальне та ін., джазове наразі лише розпочинає процес становлення в музичному мистецтві України. Великою проблемою є відсутність базової джазової професійної освіти на належному рівні, адже саме академізація естрадного джазового виконавства досить істотно посприяла б розвитку та підвищенню кваліфікаційного рівня. Варто зазначити, що перші кроки з боку держави в цьому напрямку було зроблено ще у 80-х рр. ХХ ст. Так, відповідно до наказу Міністра вищої та середньої спеціальної освіти СРСР В. Єлютіна «Про відкриття в середніх спеціальних учбових закладах нової спеціальності № 213 «Інструменти естрадного оркестру» (№ 385 від 15 квітня 1980 р.) та наказу Міністерства культури УРСР (№ 630 від 17 червня 1980 р.) [4], з 1980–1981 навчального року в Київському (ім. Глієра) та Одеському музичних училищах були відкриті відділення для підготовки відповідних спеціалістів.

З проголошенням незалежності України професійна джазова освіта набула особливої актуальності в контексті популяризації жанру. У 1990 р. В Донецькій музичній академії ім С. Прокоф'єва було відкрито кафедру музичного мистецтва естради під керівництвом В. Колеснікова (1990–1995 рр.), С. Горового (1995–2007) та О. Лозовського (з 2007 р.)

У Харківському національному університеті мистецтв ім. І. П. Котляревського з 1992 р., було відкрито кафедру джазового мистецтва, спочатку як відділення при кафедрі оркестрових духових та ударних інструментів, з 1994 р. як окрему кафедру інструментів естрадного оркестру, а з 2008 р. – кафедру музичного мистецтва естради та джазу [2].

У 2014 р., за ініціативи ректора Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка І. Пилатюка, було відкрито факультатив естради і джазу для студентів академії. Лише протягом 2014–2015 навчального року студентами та викладачами факультативу І. Гнидиним, А. Литвинюк, Н. Худолей, Л. Ліщуком та ін. було проведено концерт «Класика джазу» в Львівській обласній філармонії, велика кількість концертів у рамках фестивалю «Jazzbez», відкриття джазового фестивалю «AlfaJazzFest», засновано студентський BigBand, нині відомий як Lviv jazz Orchestra (соліст – Ю. Григораш), а у вересні 2015 р. створено кафедру джазу та популярної музики, яку очолив О. Майчик [1].

У 2008 р. при Київському інституті музики (колишнє Київське державне вище музичне училище), було відкрито кафедру джазової музики під керівництвом Ю. Маркова, яка готує кваліфікованих виконавців, викладачів та науково-педагогічних працівників (з 2010 р.) для вищих навчальних закладів у сфері джазового виконавства.

Окрім того, естрадні відділення працюють і в багатьох музичних училищах країни, а в 2001 р. в Києві П. Полтаревим було засновано Школу джазового та естрадного мистецтва.

На жаль, подібних прикладів все ж замало, й нині джаз в Україні не сприймається як академічна музична спеціальність. Великою мірою на цьому позначається відсутність підтримки з боку державних інстанцій, як наприклад, спеціальних програм та проектів, які б сприяли залученню спонсорів,

недостатня матеріально-технічна та наукова база (наукові програми, методичні рекомендації, репертуарні збірки, посібники тощо).

Проте, навіть за подібних умов, джазове мистецтво в Україні, зокрема й діяльність джазових вокально-інструментальних ансамблів представлена на професійному рівні, вона перебуває в постійному розвитку та оновленні, набуваючи нових особливостей в процесі поєднання з фольклорними мотивами, формуючи новий, особливий та неповторний мелос.

Як зазначає Л. Романюк, на сучасному етапі розвиток джазового мистецтва в Україні полягає, насамперед, у створенні нового образно-інтонаційного, «часто фольклоризованого» простору [5].

Серед українських джазових гуртів які в своїй творчості синтезують фольклорні та джазові традиції варто відзначити етно-джазовий гурт Shockolad, заснований в 2004 р. І. Гнидиним (барабани) та А. Літвінюк (клавішні), учасниками якого були А. Кохан та С. Бридун (бас-гітара), І. Червінська та Д. Винницька (вокал), М. Балог (саксофон), В. Урбан (духові). Творча діяльність гурту, в композиціях якого майстерно поєднано український фольк з американським джазом, блюзом та електронікою не обмежується виступами в клубах та на великій сцені, адже колектив є постійним учасником українських та міжнародних фестивалів, активно співпрацює з відомими польськими джазовими виконавцями. Варто зазначити, що альбом «Покоси» (2009 р.) група записала в творчій співпраці з польськими музикантами Т. Дабровським (труба) та М. Ярошем (контрабас).

Цікавою є й діяльність тернопільського джаз-фолк гурт Вгіо (створений в 2009 р. випускниками Львівської консерваторії Т. Видишем (скрипка), І. Брухаль (цимбали, ударні), С. Карп'юком (фортепіано), Я. Кондиною (гітара) та Н. Стець (контрабас). Протягом кількох років склад змінювався: А. Собашко та В. Качур (контрабас), Н. Видиш (гітара) та К. Іванчук (вокал). У сучасному репертуарі гурту українські, угорські та циганські народні пісні в джазовій обробці, а також традиційні англійські та французькі джазові композиції.

Варто зазначити, що окрім фольково-джазового синтезування в творчій діяльності вокально-інструментальних ансамблів в Україні на сучасному етапі характерним є звернення як до поєднання традиційного джазу з багатьма іншими напрямками та стилями, так і до пропагування традиційних джазових композицій. Так, наприклад, в репертуарі першого українського сальса-бенду Dislocados (заснований в 2005 р., учасники: І. Єресько, Д. Аду, А. Чайка та ін.) переважають авторські іспаномовні композиції, афро-карибська музика та джаз; натомість для творчості харківського ансамблю «Acoustic Quartet» (лідер гурту та композитор Є. Чупахін (фортепіано), Д. Бондарьов (труба), Р. Кучеренко (бас), С. Балалаєв (ударні), Г. Чайковська (вокал) характерні різноманітні експерименти в джазовому музикуванні, зокрема й з українським фольклором, проте з тяжінням до свінгового мейнстріму; джазовий квартет French Connection (заснований в 2010 р., учасники О. Сочева (скрипка), О. Корсун (ударні) та ін.) виконує авторську музику – синтез французького шансона, fusion, free jazz, мінімалізму, електронної музики та класичного джазу;

в репертуарі гурту JT FRESH, заснованого в 2005 р. (О. Горбач (керівник), К. Пурцеладзе (вокал), С. Стародубов (клавіші), О. Новаков (бас), Н. Поливка (барабани), М. Сарана (саксофон), переважають відомі джазові та блюзові твори у власних аранжуваннях творчого колективу в стилі нео-рок, традиційний свінг, блюз, етно-джаз, а також джазові кавер-версії українських народних пісень та світових хітів.

Варто зазначити, що процесу розвитку і формуванню українського джазового мистецтва, а також зростанню виконавського рівня сприяють джазові фестивалі, які з кожним роком стають масштабнішими й на сучасному рівні є невід'ємною частиною музичного життя країни, стаючи, зокрема й джазової освіти, адже окрім молодих виконавців у них приймають участь відомі високопрофесійні джазові виконавці та групи з багатьох країн світу [6, 259]. Так, М. Швед зазначає, що лише протягом 1999–2004 рр. участь в українських джазових фестивалях узяли такі відомі виконавці як Д. Бенсон, Е. Джерро, Д. Ваннеллі, Ч. Корія, Дж. Маклафлін, У. Марсаліс, М. Міллер, К. Уїлсон, Х. Хенкок та ін. [7, с.153].

Серед всеукраїнських та міжнародних джазових фестивалів, активну участь у яких беруть українські вокально-інструментальні гурти варто назвати «Jazz in Kiev», «Jazz Bez», «Flugery Lvova», «Metro Jazz», «Art Jazz Cooperation», «Jednist», «Starzy i Mlodzi, chili jazz v Krakowie», «Art Mashine», «Jazz Fest», «Гарячий Джем в Станіславові», «XIX Festival of Ukrainian Culture», «Odessa JazzFest», «Fortmission», «Amiens Jazz Festival», «Mute Nights», «Ewropejski Stadion Kultury», «Alfa Jazz Fest», «UA/PL Alternative Music Meetings», «Art Of Tolerance», «Фестиваль Партнерства», «Cosmopolit Jazz Fest», «Odessa JazzFest» та ін.

У контексті освітнього процесу та підвищення мистецького рівня музичного джазового виконавства в Україні не варто недооцінювати і значення різноманітних лекцій та майстер-класів, в яких беруть участь відомі українські та зарубіжні джазові музиканти, передаючи власний досвід роботи в творчому колективі, джазової імпровізації, аранжування, філінгу тощо. Подібні заходи проводяться переважно в рамках джазових конкурсів та фестивалів. Варто зазначити, що джазові майстер-класи є новим явищем в музичній культурі України, у порівнянні з європейськими країнами. Так, наприклад, у Ходжежі (Польща) джазові майстер-класи було започатковано ще на початку 1970-х рр., наразі вони вважаються найстарішими й найвідомішими в Східній Європі і, безумовно, лишаються важливою подією не лише в європейській, а й в українській джазовій культурі [8].

В Україні справжньою новацією в цьому напрямку стала «Літня Джазова Школа з Reikartz», організована мистецьким об'єднанням «Дзига», львівським джаз-клубом «JazzClub.Lviv», Ходжежською джазовою школою «Cho-Jazz» (Польща) та факультетом культури і мистецтв ЛНУ ім. І. Франка за підтримки Посольства США в Україні, що проходила 15–18 липня 2011 р. у Львові й стала початком щорічної Школи Джазу у Львові [3]. У програмі, окрім навчання в польських та американських майстрів джазу – Michael Bowie (контрабас),

Frank Parker (барабани), Janusz Szrom (вокал), Bogdan Holownia (фортепіано) – лекцій з історії та теорії джазу, індивідуальних занять з викладачами, проводилося навчання в форматі workshops (раніше можливе лише за кордоном) – джем-сейшени та концерти за участю студентів-учасників (досвідчених музикантів та музикантів-початківців) і викладачів, які сформували творчі колективи.

Варто зазначити, що такі заходи сприяють не лише пропагуванню джазової музики в Україні, а й успішній співпраці вітчизняних та зарубіжних джазових виконавців, стаючи певною мірою підґрунтям майбутніх творчих проектів.

Наукова новизна полягає в здійсненому вперше комплексному аналізі творчої діяльності українських джазових вокально-інструментальних груп, джазового фестивального руху в Україні та виявленні пріоритетних напрямків розвитку джазового виконавства в контексті тенденцій розвитку сучасного українського музичного мистецтва.

Висновки. Дослідивши стан сучасного українського джазового вокально-інструментального виконавства не лише з позиції формування нового джазового стилю, сповненого імпровізації, можливості вільного вираження власного бачення музикантів, синтезу фольклорних, джазових мотивів та яскравих виражальних засобів, а й з позиції поширення української джазової музичної культури в світі, можемо констатувати, що на сучасному етапі, джазове мистецтво в Україні загалом і джазове вокально-інструментальне виконавство зокрема, не дивлячись на певні труднощі в системі вищої освіти і відсутність повноцінної підтримки з боку держави представлено на професійному рівні, перебуває в постійному розвитку та оновленні, набуваючи нових особливостей в процесі поєднання з фольклорними мотивами, синтезуючи традиції та новаторство, формуючи новий, особливий та неповторний мелос.

Список використаних джерел

1. Кафедра джазу та популярної музики // Львів. нац. муз. акад. ім. М. В. Лисенка [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://conservatory.lviv.ua/kafedry/kafedra-dzhazu-ta-populyarnoji-muzyky/>. – Назва з екрану. – Дата звернення 12.12.2017.

2. Кафедра музичного мистецтва естради та джазу [Електронний ресурс] / Харківський національний університет мистецтв ім. І. П. Котляревського. – Режим доступу : <http://dum.kharkov.ua/estrada.htm>. – Назва з екрану. – Дата звернення 10.12.2017.

3. Кисілевська Н. Літня джазова школа відкрилась у Львові / Н. Кисілевська [Електронний ресурс] // День. – 16 липня. – 2011. – Режим доступу : <http://day.kyiv.ua/uk/news/111112-litnya-dzhazova-shkola-vidkrilas-u-lvovi>. – Назва з екрану. – Дата звернення 15.12.2017.

4. Наказ Міністра культури Української РСР № 630 від 17.06. 1980 р. – Архів Міністерства культури і туризму України. – Ф. 267.

5. Романюк Л. Б. Синкретизм фольклору і джазу в музичному мистецтві України кінця ХХ – початку ХХІ ст. [Електронний ресурс] / Л. Б. Романюк // Міжнародна наукова інтернет-конференція Науковий потенціал. – Режим доступу : <http://int-konf.org/konf032015/1027-kandidat-mistectvoznnavstva-romanyuk-l-b-sinkretizm-folkloru-dzhazu-v-muzichnomu-mistectv-ukrayini-kncyu-hh-pochatku-hh-st.html>. – Назва з екрану. – Дата звернення 12.12.2017.

6. Чібалашвілі А. О. Фестивалі сучасної музичної України та їх вплив на явище художнього синтезу в творчості сучасних українських композиторів / А. О. Чібалашвілі // Культура та сучасність: альм. – Київ : Міленіум, 2011. – № 2. – С. 258–262

7. Швед М. Процеси акультурації та інкультурації у міжнародних фестивалях сучасної музики в Україні (спроба соціокультурного аналізу) / М. Швед // Вісник Львівського університету. Серія: Мистецтвознавство. – № 4. – Львів, 2004. – С. 150–157.

8. Cho-Jazz 2015 [Електронний ресурс] // Галичина. Інфо. – Режим доступу : <http://galychyna.info/2015/04/08/cho-jazz-2015.html>. – Назва з екрану. – Дата звернення 15.12.2017.

References

1. 'The Department of jazz and popular music'. Mykola Lysenko Lviv National Musical Academy, [online] Available at: <<http://conservatory.lviv.ua/kafedry/kafedra-dzhazu-ta-populyarnoji-muzyky/>>. [Accessed 12 December 2017].

2. 'The Department of music art, pop and jazz'. P. Kotlyarevsky Kharkiv National University of Arts, [online] Available at: <<http://dum.kharkov.ua/estrada.htm>> [Accessed 10 December 2017].

3. Kysilevska, N. (2011). 'Summer jazz school opened in Lviv' (2011). *Den [Day]*, [online] Available at: <<http://day.kyiv.ua/uk/news/111112-litnya-dzhazova-shkola-vidkrilas-u-lvovi>> [Accessed 15 December 2017].

4. 'The order of the Minister of culture of the Ukrainian SSR' No. 630 of 17.06. 1980. *Arkhiv Ministerstva kultury i turyzmu Ukrainy*, f. 268.

5. Romanyuk, L. (2015). 'Syncretism of folklore and jazz in the musical art of Ukraine in the late 20th – early 21st century'. *International scientific Internet-conference The Scientific potential of 2015*, [online] Available at: <http://int-konf.org/konf032015/1027-kandidat-mistectvoznnavstva-romanyuk-l-b-sinkretizm-folkloru-dzhazu-v-muzichnomu-mistectv-ukrayini-kncyu-hh-pochatku-hh-st.html> [Accessed 12 December 2017].

6. Chibalashvili, A. (2011). Festivals of contemporary music in Ukraine and their influence on the phenomenon of artistic synthesis in the works of contemporary Ukrainian composers. *Kultura ta suchasnist [Culture and modernity]*, no. 2, pp. 258–262.

7. Shved, M. (2004). The processes of acculturation and inculturation in international festivals of contemporary music in Ukraine (an attempt of social and cultural analysis). *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii: Mystetstvoznnavstvo [Bulletin of Lviv University. Series: Art Criticism]*, no. 4, pp. 150–157.

8. 'Cho-Jazz 2015' (2015). *Halychyna. Info* [*Halychyna. Info*], [online] Available at : <<http://galychyna.info/2015/04/08/cho-jazz-2015.html>>. [Accessed 15 December 2017].

© Коваленко Є. В., 2017.

УДК 782:793]:378.147

*Коресандович Наталя Миколаївна,
здобувач,
Київський національний університет
культури і мистецтв,
м. Київ, Україна,
koresandovich66@gmail.com*

СУЧАСНІ МЕТОДИ МУЗИЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ ЗАНЯТЬ КЛАСИЧНОГО ТА НАРОДНОГО ТАНЦЮ В ДІЯЛЬНОСТІ КОНЦЕРТМЕЙСТЕРА ХОРЕОГРАФІЇ

Мета дослідження. Проаналізувати особливості сучасних методів музичного оформлення концертмейстером занять класичного та народного танцю. **Методологію** дослідження становить органічна сукупність базових принципів дослідження: об'єктивності, історизму, багатofакторності, системності, комплексності, розвитку та плюралізму, а для досягнення мети дослідження використані наступні **методи** дослідження: проблемно-хронологічний, конкретно-історичний, статистичний, описовий, логіко-аналітичний. **Наукова новизна** статті полягає в обґрунтуванні методу поєднання виконання музичних творів з елементами імпровізації під час музичного оформлення занять з класичного і народного танцю для студентів-хореографів вищих мистецьких навчальних закладів. **Висновки.** У результаті проведеного комплексного дослідження та аналізу сучасних методів музичного оформлення занять з класичного та народного танцю концертмейстерами хореографії, обґрунтовано доцільність використання методу поєднання виконання музичних творів з елементами імпровізації, який дає можливість створення стилізацій, фактурної розробки заданої теми на основі творів відомих композиторів, поєднання власного та авторського варіантів, імпровізувати музичні вступи та фінали, з урахуванням характеру й жанру конкретного музичного твору.

Ключові слова: концертмейстер, метод музичної імпровізації, музичні твори, композиторська діяльність, студенти-хореографи.

Коресандович Наталья Николаевна, соискатель, Киевский национальный университет культуры и искусств, г. Киев, Украина.

Современные методы музыкального оформления занятий классического и народного танца в деятельности концертмейстера хореографии